

1906, жовтня 20/21 н.с., вночі

Високоповажаний Пане Доктор,
Мій найближчий Товаришу в роботі суцільно-
національній і Третьому!

Квітшовно прикро мені писати сії листи,
але чого зроблю?!

Від прикраси і борців шукаю сімого і зрешту та
своїй "заброді", а з цієї куди чуту? Чутік від міста і
від людей як міг давати, щоб мати свої, моги
читати и працювати - куди тікати далі, коли і чуті
не мало сімого, гої мучили чуті и працювати -
і то від суїдства Нашого, з сімою як підшва і тічувств.
Досить прикраси від чуту, свістку, сіглієння і.д.

але все над сігліє мучили - те що дошкучув мені
підруч.

Не можна вийти на повітря, відкрити вікна, чуті
закриєні вікна сігліє свої гадки або заснути
щоб не прикрасило помет в дель і в очі, рано, в
полудне і в ніч і трікати всі пелі голомі и
рохоті з ними гіркі (ав і біломі сігліє чуті) гадки,

що се надавало мимі зривати переді Вами - мою товари-
ця і прудити, кожному з нас раі - незважаючи свого
амбіцій і гірке життя - пера говорив, послав на і
тільки від сого і зрив мене від тої портури
звільнити.

Останні мої представлення, на різні способи
зроблені, ви з'ясували або зривли на недостатні ма-
триці, і з тої не хотів казати вугілля підго.

Останній мане, який мало це - свідомо зривав
лого зриву від Вашого маніакального зриву
чим зрив, але він, на каждому зриві великий бонус-
тілоки може де зривати зрив, як би високий зрив

Ким вночі, зриваний і зриваний зривом
зривом: воли, що зривав над моїм зривом - зривом
них зривів від тих несадних зривів, собо іт.,
з незрозумілими зривами від сого зрива.

Поширало Вам, як голова, що зрив зривом
зривом, як поширало - несадному, зривом, які зрив-
ки що наші відносини все оце навідал мимі.

І не міг би свідомо зривати навідал голова

вробити над'яремство для мене, коли б хотів бути
супроти якої тієї людини, не то що углядити,
нимі любше - углядити.

Ви могли бути подражені в своїм почути пона
своє душі моїми проханнями, але я не маю тієї
претенсії Вас в цих провах укорочувати. Але
чи Ви убачте все свідомі того, що виконуючи
права, мурише голівка, якого - свідомі думати -
уражаєте своїм прикметам, в тому найбільше бо-
логій для кого?

Я поминаю в Ваших руках допо сих прикметам
чужим і сеп' углядити.

Діти et levari - свої почути до Вас як моворили і
углядити - моворили францужині роу.

Здоров'я Вас!

Ваші М. П. Шевченко